GÁBORÉLET

2025 október

- Interjú Fülei Balázs zongoraművésszel
- Pályaorientációs napunk
- Október 23-i ünnepélyünk

TARTALOMJEGYZÉK

Itt van az ősz; Mátyás király a tintapolcról 3

Ifi szemmel 4

Régen volt, hogy is volt..... 5

A hónap sztárja 7

Búcsúzó tanárunk 9

A hónap könyve..... 12

A hónap tanulói ……..……13

A világ legnagyobb tanórája…….……...15

Ti mondtátok; A hónap vicce 16

Októberi morzsák 17

Gáborélet iskolai folyóirat 2025/26 (XIII. évfolyam, 119. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Orosz Fanni 6.a, Nánási Bíborka 6.a, Boroncsok Boglárka 8.a, Végh Andor 6.a, Mátyás Tímea Dóra 7.c

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: https://www.gaboriskola.edu.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron

Instagram oldalunk: https://www.instagram.com/gaboriskola/

Itt van az ősz…

Megjött az ősz, a táj színesbe öltözött, mi pedig lassan megszoktuk az iskolát, belerázódtunk a mindennapi tanulásba az idei tanévben is. Elkezdődtek a különböző iskolai programok. Az osztályok többsége eljutott valamilyen munkahelyre a pályaorientációs napon, illetve nemzeti ünnepünk, október 23. megemlékezése is nagyon szépre sikeredett. Ezekről láthattok képeket az „Életképek" című rovatban. Ezúttal egy zongoraművész, Fülei Balázs lett „A hónap sztárja", a vele készült interjút olvashatjátok ebben a számban. A „Búcsúzó tanárunk" című rovatban a korábbi igazgatónk, Erzsi néni mesél iskolai emlékeiről. Olvashattok újra diákverset és prózát is, valamint a „Világ Legnagyobb Tanórájáról" is beszámolunk. A megszokott rovataink közül néhány kicsit megújult formában jelentkezik, minden osztályban megválasztjuk a hónap tanulóját, és közülük kettőt mindig kiemelünk. Az októberi morzsákban pedig a sok-sok programunkról láthattok beszámolót.

Erdős Levente

Mátyás király a tintapolcból

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy apró krónikás. Én magam voltam az, aki egy régi könyvben különös képeket talált Mátyás királyról. De a betűk már eléggé el voltak mosódva, ezért gondoltam, újra írom őket. Csakhogy nem közönséges tintám volt, hanem varázstintám. Amint leírtam a nevet: Mátyás király, hirtelen – PUFF - leesett a könyv az asztalról, és a király kiugrott – vagy kirepült? – a könyvből. Annyira meglepődtem, hogy nem is tudtam, kiugrott vagy kirepült-e. - Na, krónikás uram – mondta nevetve – eddig még nem hívott elő engem senki tintából.

Én csak néztem, mire ő legyintett: - Ha már itt vagyok, írj rólam valamit, de ne túl komolyat!

Úgy is tettem. Azóta, ha valaki kinyitja a Krónikát, mindig hallani egy halk kuncogást a lapok közül.

Orosz Fanni (6.a)

IFI SZEMMEL - *Virág Gergő*

Miért jó az ifiknek?

2022-ben végeztem itt a Gáborban. Mivel édesapám is ide járt, jött az ötlet, hogy én is itt végezzem el az általános iskolai tanulmányaimat, amit egy cseppet sem bántam meg. A Gáborban egy nagyon családias közeget ismertem meg, és miután részt vettem az első táboromban, nem volt kérdés számomra, hogy én is ifi szeretnék majd lenni. Egy befogadó és sokszínű társaságba csöppentem bele, ahol nagyon gyorsan bevontak engem is a közösségbe, ami szerintem megalapozta azt a döntésemet, hogy még sok évig szeretnék itt maradni. Úgy érzem, hogy ifiként is be vagyunk vonva az iskola eseményibe még akkor is, ha nem ide járunk, amitől én úgy érzem, hogy valahol még mindig ide tartozom. Nagyon jó hangulatban telnek a programok szervezései, az azokra való készülés, illetve jó látni, hogy mindenki örömmel csinálja, mert tudja, hogy régen neki is milyen nagy örömet okoztak diákként ezek a programok. Ez szerintem az egyik legszebb része az ifi létnek. A tábor szervezése is egy hatalmas élmény, és még nagyobb, amikor eltöltjük azt az egy hetet, amire annyit készültünk. Minden programba nagyon sok munkát fektetünk, így nagyon jó látni az arcokon az örömet egy-egy ilyen esemény alatt, ami szerintem minden ifinek egy pozitív visszajelzés, hogy érdemes csinálni, és megéri a belefektetett időt. Nagyon sok jó emléket tudok felidézni, mint például a legelső farsangi táncom ifiként, vagy az összes eddigi táborom ifiként, de minden itt eltöltött pillanat emlékezetes marad. Emellett a közösségre is nagyon szívesen gondolok, mivel ez nem minden iskolában tradíció, hogy a volt diákok ennyi szerepet vállalnak az iskolai programokban, így ez még különlegesebbé teszi a mi csapatunkat.

Diákként és ifiként eltöltött éveim alatt is mindig nagyon jól éreztem magam, másoknak is nyugodt szívvel ajánlom a Gábor iskolát!

RÉGEN VOLT, HOGY IS VOLT…

KRUPINCZA TÍMEA EMLÉKEI

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül sokan még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Krupincza Tímea, a Fő utcai épület egykori diákja és mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

2005-ben végeztem a suliban. Az alsós osztályfőnököm Rácz Anna néni, a felsős Kinyik Mariann néni volt. Nagy öröm volt régi diákként a kollégáimnak mondani őket néhány évvel később, amikor az iskolában dolgozhattam egy ideig.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola?

Az iskolaépület nagyon hasonló volt. Az E/3-ban volt az alsós tantermem. Tisztán emlékszem arra, amikor megérkeztek azok a padok, amik jelenleg is a kisiskolások mindennapjainak szerves része. TV ugyan akkor még nem volt, de Anna néni és Edit néni megtöltötték szeretettel és színes módszerekkel a teret. Felsőben a Fszt. 2-ben volt az osztálytermem. Az ablakon található ablakfesték akkor került oda az egyik osztálytársam kezei által, amikor felsősök voltunk. Az ott töltött tanítási éveim alatt az volt a napközis terem, ami ennek köszönhetően nagyon közel áll a szívemhez.

Milyen emlékezetes rendezvények voltak akkoriban?

Egyértelmű kedvencem az Erzsébet nap, a Farsang és a Gábor tábor volt. Minden évben izgatottan vártam, milyen tematikában készülnek az Erzsébet napi feladatok, milyen tanári műsorra gyakorolnak tanáraim a Farsangra, és ki lesz a rúzsos gyilkos a Gábor táborban. Szerencsésnek mondhatom magam, ugyanis mind diákként, mind ifiként, majd pedagógusként egyaránt részt vehettem a fent említett programokon. Ma is nagyon szép emlékeket őrzök minddel kapcsolatban. Ami talán más volt az az, hogy valóban megéltük a pillanatokat gyerekként. Nem vonta el a figyelmünket semmilyen online felület, vagy mobiltelefon. Labdáztunk, gumival ugráltunk, szaladgáltunk, matricákat cseréltünk és igazi gyerekek lehettünk.

Mely tanáraidra emlékszel szívesen?

Nekem Rácz Anna néni volt az etalon pedagógus. Sokban hozzájárult, hogy évekkel később a tanári pályát válasszam. Tyúkanyóként fogta össze az osztályt és mind tudtuk, számíthatunk rá bármilyen probléma megoldásában.

Kinyik Mariann néni is különleges helyet töltött el a szívemben. Az énekkari próbákon, népdal versenyeken és templomi előadásokon tanult dalok a mai napig felcsendülnek a fejemben, és álmomból felkeltve is tudom őket. Innen is köszönöm nekik ezt a rengeteg csodás emléket! Az ott töltött pedagógus éveim alatt Polizosz Tünde nénivel, Kinyik Mariann nénivel és Kelemen Tamás bácsival osztottuk meg egymással szakmai meglátásainkat, és alakult a kapcsolatunk barátivá.

Miért szerettél ide járni?

Volt valami különleges a suli falai között. Valami, ami miatt most is érzem azt, amit akkor. Ehhez mind a tanárok, a gyermekközpontú programok és szemlélet, valamint a korábban említett pillanatok valódi megélése is közrejátszott. Szerettem az osztályomat, a tanáraimat, és úgy éreztem, minden adott ahhoz, hogy a tanulásra koncentráljak. Mindig kitűnő tanuló voltam, csak azt a fránya matekot nehezen tudtam 4-ről 5-re feltornászni. Erről Horváthné Farkas Ildikó néni is tudna mesélni, hiszen ő segített a matematika elsajátításában az egyetemi éveim alatt. Igazán hálás vagyok, hogy most a suliújságban is válaszolhattam a kérdésekre, és így a Gábor suli a mai napig részese lehet a napjaimnak. Ugyan mindig nyomon követem az aktuális eseményeket, mégis más volt így újra visszatérni hozzátok. Amit üzennék nektek gyerekek az az, hogy használjatok ki gyerekként minden percet!

Ne siettessétek az időt, mert ezek az évek gyorsan elillannak!

Mátyás Tímea Dóra: Törtes vers

Számláló föntről, mint egy akrobata

Nevező lent áll, ő a szilárd alapja,

A törtvonal közéjük feszül,

És a matek mutatvány így sikerül!

Számláló a majom, fölmászik a fára

Nevező a törzs, kapaszkodik rája.

Ha fordítva mondod, furán hangzik ugye?

Ezért kell tudni, hogy mi hol van benne!

Mátyás Tímea Dóra (7.c)

A HÓNAP SZTÁRJA:

Fülei Balázs

A Lázár Ervin Program keretében lépett fel 2025. október 7-én iskolánk Nádasdy utcai épületében Fülei Balázs zongoraművész, aki már több országos és nemzetközi zongoraversenyt is megnyert. Aktív koncertéletet él, Európa szinte minden országában, Kínában, Japánban, Ausztráliában és az Amerikai Egyesült Államokban is fellépett. Szívesen játszik kamarazenét és kortárs zenét, magyar zeneszerzők műveinek ősbemutatóján is részt vett. Készséggel állt a Gáborélet rendelkezésére egy interjú keretében.

Minek a hatására kezdett el zenével foglalkozni?

Gyerekkoromban kis lakásban laktunk, volt otthon egy pianínónk, és jó játék volt rajta pötyögni, kikeresni a hangokat, amiket elénekeltem. 5 éves koromban már pici darabokat is játszogattam. Ha nem lett volna otthon hangszerünk, lehet, hogy most nem lennék zenész.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Mozdonyvezető! De ez nem változott, a mai napig izgat a dolog, sokszor azon kapom magam egy-egy vasútállomáson, hogy percekig nézegetek egy vonatot, egy mozdonyt.

Melyek voltak a kedvenc tantárgyai?

Nagyon szerettem általánosban a földrajzot. Mindig elképzeltem a tájakat, az embereket. Akkor még nem igazán szerettem a fizikát, de később az lett az egyik kedvenc tantárgyam. Hiába, sokszor nem is a tantárgyon múlik, hogy megszeretjük-e, hanem azon, hogy milyen a tanár.

Voltak-e iskola csínytevései?

Sosem voltam nagy focista, de szerettem játszani. Egyszer véletlenül kirúgtam az első emeleti ablakot. Szerencsére nem állt senki mögötte, hullottak rendesen az üvegszilánkok.

Mikor dőlt el végleg, hogy zenész lesz?

12 éves koromban lehetett, amikor azt éreztem, én ezzel szeretnék foglalkozni. Persze mindig volt, hogy elbizonytalanodtam, de a kudarcokat ledobtam magamról és küzdöttem tovább. Nem tagadom, ez egy küzdelmes pálya.

Melyik fellépése volt a legemlékezetesebb?

Itt sok dolog eszembe jut, de talán a legemlékezetesebb az volt, amikor a New York-i Carnegie Hallba eljöttek meghallgatni a testvéreim. Az nagy buli volt!

Próbált-e más hangszereket is, és miért a zongorát választotta?

Nem játszom más hangszeren, mindig is a zongora érdekelt, talán azért, mert ez volt otthon, a zongorával ismerkedtem meg legkorábban.

Mi a legnagyobb nehézség ebben a szakmában?

Az időbeosztás. Nincs két egyforma napom. Ez szórakoztató és színes, de a környezetemnek, a családtagjaimnak nem túl egyszerű. Hónapokra előre egyeztetjük a napi programokat, sokszor utazom is. Szerintem minden önmegvalósító pálya nehéz. Folyton a legjobbnak kell lenned, legalábbis a saját mércéd szerint. Sőt, még annál is jobbnak, minden nap.

Mit tanácsolna azoknak a gyerekeknek, akik zenészek szeretnének lenni?

Kitartást! Ez nem a gyors sikerek pályája, sokat kell tanulni, dolgozni, nyitottnak kell lenni és terhelhetőnek.
Csak az legyen professzionális muzsikus szerintem, aki zenélés nélkül nem tud meglenni. Hobbitevékenységnek is nagyon szép a muzsikálás, nem kell feltétlenül ebből megélni.

Ha lehetne egy kívánsága, mi lenne az?

Szeretnék fejlődni a türelmességben!

Búcsúzó tanárunk:

Dessewffyné Szabó Erzsébet

Iskolánk időtlen idők óta egybeforrt Erzsi nénivel. Az ő tanári és igazgatói tevékenysége alatt több generáció is felnőtt az iskolában úgy, hogy ide jártak a korábbi tanítványok gyerekei, majd unokái is. Erzsi nénit mindenki ismerte, és ő is minden diákot ismert személyesen, szinte nem akadt olyan család, akin valahogy ne segített volna. A Gábor iskola családias mivolta az ő vezetésének köszönhetően valósult meg. Az ő szellemisége, ránk hagyott öröksége mindig itt marad az iskolában. Neki pedig boldog nyugdíjas éveket kívánunk!

1. Mikor kezdett el nálunk tanítani?

1987. szeptember 1-jén kezdtem tanítani orosz nyelvet a Fő utcai telephelyen, amely akkor a Gábor Andor Utcai Általános Iskola volt. A következő évtől már magyart is tanítottam és osztályfőnök is lettem. Tanítottam alsóban oroszt, heti egy délután napköziztem. Később szinte minden feladatkörben tevékenykedtem hosszabb-rövidebb ideig. 2007-ben a Jókai és a Gábor sulit összevonták egy intézménnyé, azóta dolgoztam a Nádasdy utcáért is, nyelvtant is tanítottam néhány osztályban.

2. Mi a legszebb emléke a sulinkról?

Ennyi év rengeteg fantasztikus élménye közül lehetetlen egyet kiválasztani. Millió, napi szép élmény köt az iskolához, akár egy síró gyerkőc megnyugtatásától egy kiemelkedően jól sikerült feleletig. A számtalan különleges hangulatú rendezvény közül kiemelkedik a 2008-ban megtartott

háromnapos megemlékezés az iskola 80. szülinapján, ahol lovas huszárok felvezetésével, énekelve vonultak a gyerekek, szülők a Nádasdy utcán, majd ágyúlövésekkel köszöntöttük a jeles alkalmat, és Gábor Áront. Felejthetetlen, és minden alkalommal elérzékenyítő percek voltak a bulik, tábori diszkók végén felcsendülő, „Aludj el, kisember" dallamai, amelyre minden jelenlévő - kicsik és nagyok, ifik, szülők, kollégák összeölelkezve - együtt táncolt. Életre szóló szép emlék, ahogy az iskola közössége búcsúzott tőlem.

3. Miért szeretett itt tanítani?

Jó közösségben jó dolgozni. Családias légkörben könnyebb minden nehézséget megoldani. A mi iskolánk jó közösség, mindig egy nagy családként működött. Az itt dolgozók mindannyian egy irányba húztak, a cél mindig a gyerekek érdekének maximális teljesítése volt: a tanítás módszereiben, a személyre szóló értékelésben, a programok szervezésében egyaránt. Egy nagy, nagyon vegyes összetételű, de elfogadó, az iskoláért mindig szívesen tevő gyerekközösséggel foglalkozhattunk, és a későbbi visszajelzéseik alapján sokuknak sikerült egész életre szóló „útmutatást" adni, sikeres emberek lettek, akik szívesen tartják a kapcsolatot az általános iskolájukkal. Imádtam együtt dolgozni az ifikkel, akikre mindig, minden helyzetben számíthattunk, akik rengeteget tettek az iskolánkért, a közösségért, akik példájukkal sokat segítettek a gyerkőcök nevelésében is. Az ő tevékenységük a mai világban rendkívüli, egyedülálló. És végül, de nem utolsó sorban szerettem együtt dolgozni a szülőkkel, akik többsége mindig, mindenben támogatta ötleteink megvalósulását. Röviden: ez a nagy család sikereivel, kudarcaival, barátságaival, konfliktusaival, örömeivel, bánataival számomra minden nap rengeteg kihívást, de rengeteg örömet is okozott.

4. Mi a legviccesebb emléke?

Nagyon sok apróbb, nagyobb vicces sztori történt. Egyet talán mégis mondok. Pár éve egy napon egy hatalmas „buli limuzin" állt meg a suli előtt. Egy kislány szülinapi meglepetése volt, órák után vitte őt a barátaival ünnepelni. A kisebb gyerekek az ablakból csodálták az autót. Kié lehet? – tanakodtak. „Erzsi nénié, hát ő az igazgató" – mondta valamelyik. Ők még naív tisztasággal hitték, hogy az iskolaigazgató ilyen „nagy ember".

5. Voltak-e kedvenc osztályai, diákjai?

Igen és nem. Minden osztályt szerettem, mindegyiket másért. Egy-egy nehezebb osztály, diák „megszelídítése" a legnagyobb élmény, vagyis nagyon kedveli őket az ember. Én a „csibészeket" is nagyon szerettem. Egy jó társaságot, szorgalmas gyereket pedig nem lehet nem szeretni. Ha mégis kéne

egy „leg”-et választanom, az első osztályomat választanám. Ők az elején többségében a megszelídítendők közé tartoztak. Szuper osztály lettek, rengeteg közös élményünk volt.

Az első osztály olyan, mint az első szerelem – az ember sose felejti el.

6. Tanítani szeretett jobban vagy az igazgatói munkát végezni?

Mindkettőt szerettem. Amíg a főnökeim engedték, mindig 2 osztályt tanítottam, sőt, igazgatóként kétszer osztályfőnök is voltam. Imádtam osztályfőnök lenni, ahogy imádtam korábban DÖK-programokat szervezni. Sokáig minden hónap utolsó péntekén klub-bulit tartottunk, túrákat, suli bulit, farsangot, kéthetes táborokat rendeztünk. Ezeknek a programoknak az előkészítése, lebonyolítása kicsiben sok mindenben hasonlított az iskolai élet egészének a szervezésére. Persze nagyon sok más típusú feladatot is jelentett az iskola igazgatása, állandó készenlétet, állandó tanulást, az irodalom helyett a jogszabályok és a számok világában való elmerülést. Ugyanakkor nagyon változatos, izgalmas feladat volt. Jól csinálni, mindig igazságosan dönteni, mindenre figyelni, többszáz gyermekért, családjaikért, 70 körüli dolgozóért felelősséget vállalni komoly kihívás. De legalább ilyen fontos az a felelősség is, amit a tanítás jelent. Egy gyerek egész életét befolyásolhatom jó irányba, de ha valamit elrontok, rossz irányba is. Mindig igyekeztem az osztályteremben is és az irodában is figyelni arra, hogy mindenkinek azt nyújtsam, amire neki szüksége van, ahhoz, hogy megfelelő irányba haladjon, fejlődjön. Azt hiszem, ha nem taníthattam volna, nem vállaltam volna az igazgatóságot. Az óráimra feltöltődni jártam.

7. Mi az, ami a legjobban hiányozni fog az iskolából?

Röviden, minden:

- A gyerekek, a bújós kicsit, a pimasz, „nehéz” kamaszok.
- A kollégák.
- Az ifik.
- A szülők.
- A hangulat, a légkör, a programok, az órák.

A HÓNAP KÖNYVE

Diana Hunt: Prédák háza

Képzeld el, hogy bejutsz az egyik elit iskola előképzőjére, a Carnivora-ra. Már az első napod furcsán kezdődik. Amikor beérsz, csak egy hely van az osztályteremben, te odasétálsz és leülsz. Mindenki furcsán néz rád, illetve a melletted ülő fiúra, akin fekete kapucni van. Nem érted, hogy miért néznek így rád, de annyiban hagyod. Eddig Skócia egyik kisvárosában éltél, most pedig hirtelen a nagyvárosba kerülsz, ez még új neked. A Carnivora kívülről elit, de idővel kiderül, hogy az iskola falai között szörnyű titkok szunnyadnak. Ahogy egyre több időt töltesz az iskolában, te is megtudsz pár titkot, ki akarod deríteni, hogy mi a teljes igazság. Egyedül nem menne, ezt tudja egy fiú is, aki először ott ült melletted a padban. Próbál győzködni, hogy hadd segíthessen neked, hogy dolgozzatok együtt. Te ezt gyanúsnak találod, ezért először elutasítod. Aztán megtudod, hogy ki ő. A srác már egyszer majdnem kijárta az akadémiát, de a végén valami oknál fogva abbahagyta. Tudod, hogy nagy segítségedre lehet, így végül elfogadod az ajánlatát. Idővel egyre több titkot tudsz meg, ahogy együtt nyomoztok. Elkezded megkedvelni, nem érted, hogy miért. Nem is akarod, mégis elkezdesz érzelmeket táplálni iránta. Aztán megismerkedsz egy lánnyal, aki a szobatársad. Nagyon jóban lesztek, sok időt töltötök együtt. Tőle hallottál pletykákat, miszerint van a diákok között egy titkos alakulat, akik az összes titokról tudnak. Reménykedsz benne, hogy be tudsz jutni hozzájuk, hogy megtudd, mik a titkok igazi történetei. Ahogy Williammel együtt dolgoztok, egyre több titoknak a részleteit tudjátok meg. Hogy mi lesz a történet vége? Mik ezek a titkok? Derísd ki te!

Azoknak ajánlom ezt a könyvet, akik szeretik a rejtélyeket, a nyomozást és a borzongást. Nagyon sok érdekes információt is tudtam meg, sokat lehet belőle tanulni. Emellett gyönyörű rajzok díszítik a könyvet, és sok elgondolkodtató idézet van benne, például: "Jobban szeretem, ha mindenki utál, mint ha színészkednem kell bárki szeretetéért!"

Nánási Bíborka 6.a

A hónap tanulói

szeptemberben

1.a Tóth Hédi

1.b Fehérvári Lili

2.a Komora Gergely

2.b Pataky Petra

3.a Balogh Mohamed

3.b Gazda Villő Enikő

4.a Beke György

4.b Gombócz Dorka

5.a Pintér Zselyke

5.b Péter-Szabó Adél

5. c Fülöp Viktória

6.a Oláh Péter

6.b Baksa Ajsa

6.c Hetzer Hanga

7.a Galgóczi Marcell

7.b Katona Tamás

7.c Sudár Balázs

8.a Varga Erik

8.b Hetyési Noémi

8.c Szeiler Nóra

Baksa Ajsa 6.b

Azért fontos a tanulás, hogy jó középiskolába, majd egyetemre mehess, jó munkahelyed legyen és okos legyél. Otthon apukám szokott a tanulásban segíteni, ha jól teljesítek, akkor pedig zsebpénzt ad, ha nem jól, akkor megvonja azt. Kedvenc tantárgyam a testnevelés. Délutánonként birkózásra járok heti négy alkalommal.

Szeptemberben az országos birkózó diákolimpián 3. lettem, a kerületi mezeifutó diákolimpiai versenyen pedig 1. helyezést értem el.

De járok még atlétikai és teljesítménytúrázó versenyekre is. Lehet, hogy nem látszik, de a versenyek előtt mindig izgulok. Szabadidőmben rajzolni szeretek leginkább. Ha nagy leszek, testnevelőtanár és edző szeretnék lenni. Azért jó ide járni, mert ez az iskola családias, kedvesek a tanárok, vannak itt barátaim, és jól érzem magam.

Sudár Balázs 7.c

A tanulás azért fontos, mert segít megérteni a világot, és, hogy jobban tudjam, mi történik körülöttem. Illetve lehetőséget is nyit a továbbtanulásban. Szüleim mindig elmondják, hogy fontos a kemény munka és tanulás. Dicsérnek, ha kitartó vagyok, de vannak alkalmak, amikor a motiválás jutalom lesz. Kedvenc tantárgyaim történelem, biológia, fizika, földrajz, kémia és az angol. Délutánonként edzésre járok, versenyszerűen evezek, az MTK Evezős Klub versenyzője vagyok.

Szeptemberben a diákolimpián és egy nemzetközi versenyen is ezüstérmes lettem.

A versenyek alkalmával kicsit szoktam izgulni, de a rajtnál már koncentrálok, a technikára és az edzői tanácsokra figyelek. A sportversenyeken kívül matekversenyre járok, de részt vettem angol, természettudomány, magyar nyelvi versenyeken is. Szabadidőmben bicajokat szoktam szerelni, terepbringázni a haverokkal, gokartozni vagy kertészkedni. Még nem tudom, mi leszek, ha nagy leszek, sok minden érdekel. A sulink nagyon családias, jó fej tanárok tanítanak, és sok program van, amin részt lehet venni.

A Világ Legnagyobb Tanórája

Tudtad, hogy van egy különleges program, ahol a gyerekek világszerte együtt tanulhatnak a fenntartható fejlődésről? 🌎 Ez a Világ Legnagyobb Tanórája, amit most 11. alkalommal rendeztek meg Magyarországon. A program célja, hogy megtanuljuk, hogyan óvjuk meg a környezetünket, hogyan segítsünk azokon, akiknek szükségük van rá, és hogyan legyünk jobbak egymással. 🌟 Idén a "Velünk élő állatok" témakörére fókuszáltunk.

Az iskolánk 10 éve folyamatosan csatlakozik a programhoz, egyre több és több osztállyal. Idén már minden évfolyam részt vett benne! A közös feladatokon túl volt kisállat-simogatás, kutyabemutató és sok más élményprogram is. 🐾🐶

Tobak Tímea

TI MONDTÁTOK…

A virágos növény anyagleadási helye: *„A piac…”*

Egészítsd ki! Sok beszédnek…*„sose higgy!”*

„Amikor tanárnő fiatal volt, akkor még ókort írtunk?…”

A HÓNAP VICCE

„- Szeretsz iskolába járni? – tudakolja a nagyi az unokájától.
- Igen, szeretek odamenni, szeretek eljönni onnan, csak ott nem szeretek lenni…”

Boroncsok Boglárka 8.a

Októberi morzsák

Nemzeti Színház felfedezésén a 3.a

Pénzmúzeumban az 5.c

Szüreti bál

MOL-toronyban a 8.b

Kutyás bemutató

Tűzoltóságon a 4.b

Továbbtanulási börze

Pomponos Halloween buli

Aktuális

Szeptemberi eredmények:

Sudár Zsófia (5.c) és Sudár Balázs (7.c) részt vettek a XXV. Tisza Kupa Nemzetközi Evezősversenyen és 2025/2026 tanévi Evezős Országos Diákolimpián, mindketten ezüstérmet szereztek korcsoportukban mind a nemzetközi versenyen, mind a diákolimpián. Sudár Zsófia ezen kívül a Runway Run jótékonysági reptéri futóversenyen aranyérmes lett.

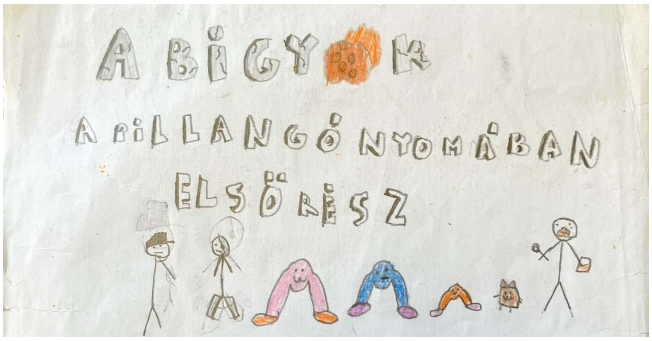
Kerületi mezeifutó diákolimpia, III. kcs.:

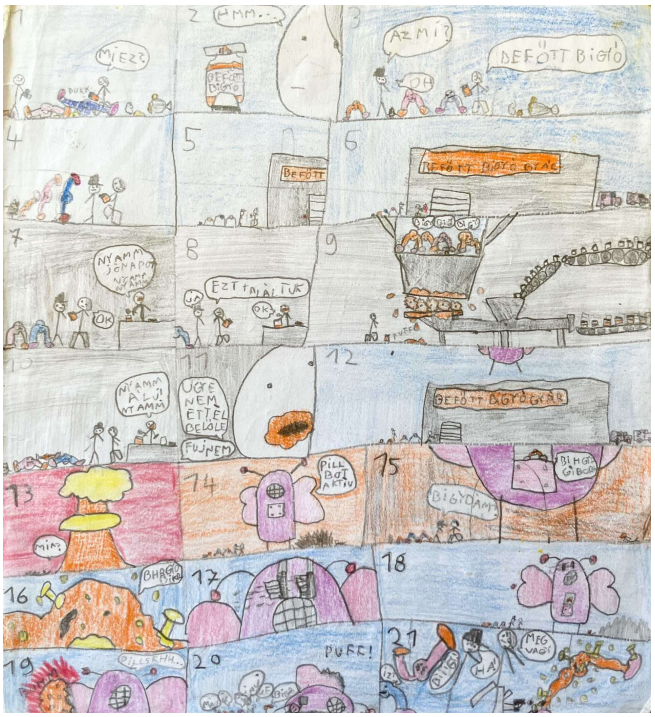
Baksa Ajsa (6.b) - **1. helyezés!!!**

Országos Diákolimpia, birkózás U13, 38kg:
Baksa Ajsa (6.b) - **3. helyezés!!!**

Bigyók – képregény

készítette: Végh Andor (6.a)

STAR WARS

Állatorvos leszek!

WILD
ONE

STAR WARS

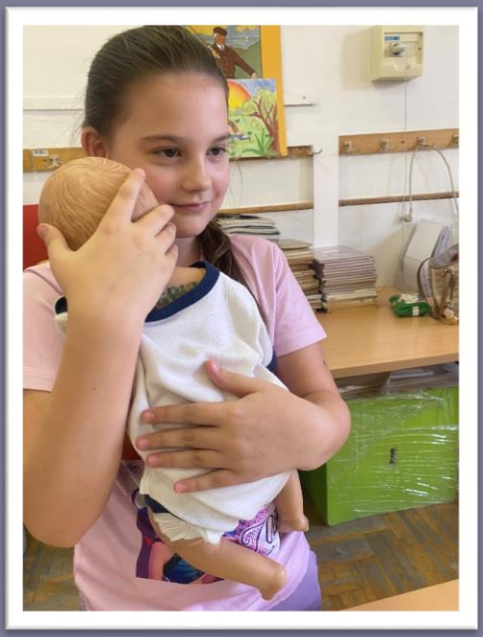

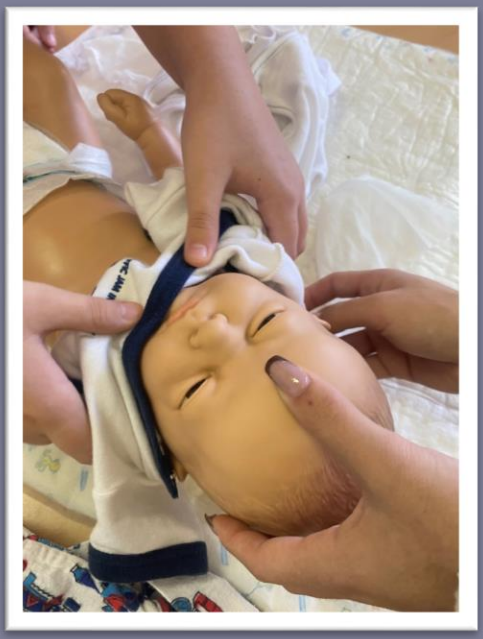

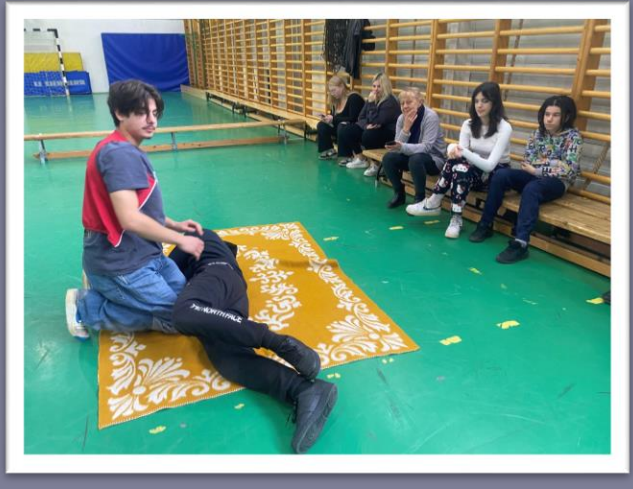

REGŐ

HUNTR
RUMI
MIRA
ZOEY

1956

1956